

Chambre des Représentants

SESSION EXTRAORDINAIRE 1954.

11 MAI 1954.

PROPOSITION DE LOI

complétant l'article 272 de l'arrêté-royal du 22 décembre 1938, en matière d'allocations familiales aux employeurs et aux travailleurs non-salariés.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'article 272 de l'arrêté royal du 22 décembre 1938 concernant les allocations familiales aux employeurs et aux travailleurs non salariés établit une prescription très courte avec trois interruptions de prescription au maximum pour ce qui concerne les allocations familiales que l'assujetti estime devoir réclamer à sa caisse mutuelle d'allocations familiales.

Par contre, l'article 273 du même arrêté royal établit une prescription de 5 ans pour la réclamation des cotisations non payées par l'assujetti.

La différence de durée des deux prescriptions se comprend par le fait que les défauts de paiement des cotisations doivent être relevés et dépistés par les caisses mutuelles et par les services de contrôle.

Mais dans certains cas, l'application des deux articles indiqués ci-dessus aboutit à faire payer des cotisations par des assujettis qui ne toucheront aucunement les allocations auxquelles ils auraient pourtant droit pour la période pour laquelle on leur réclame des cotisations.

Il semble équitable de décider que, à concurrence du montant des cotisations, la prescription ne s'appliquera pas aux allocations familiales correspondant à la période pour laquelle des cotisations sont réclamées et ne sont pas prescrites.

C'est l'objet de l'addition que nous proposons à l'article 272 de l'arrêté royal.

La présente proposition reproduit celle que nous avons faite sous le n° 769 de la session 1952-1953.

Kamer der Volksvertegenwoordigers

BUIITENGEWONE ZITTING 1954.

11 MEI 1954.

WETSVOORSTEL

tot aanvulling van artikel 272 van het Koninklijk besluit van 22 December 1938 in zake kindertoeslagen voor werkgevers en niet-loontrekkende arbeiders.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Bij artikel 272 van het Koninklijk besluit van 22 December 1938, betreffende de kindertoeslagen voor werkgevers en niet-loontrekkende arbeiders, wordt een zeer korte verjaringstermijn vastgesteld, — met ten hoogste drie onderbrekingen van de verjaring, — wat betreft de kindertoeslagen, die de rechthebbende meent te moeten vorderen van zijn onderlinge kas voor kindertoeslagen.

Daarentegen bedraagt, luidens artikel 273 van hetzelfde Koninklijk besluit, de verjaringstermijn vijf jaar voor het invorderen van de bijdragen, die de aangeslotene niet heeft betaald.

Het verschil in duur tussen beide verjaringstermijnen vindt zijn verklaring in het feit, dat de wanbetalingen van de bijdragen moeten worden opgenomen en opgespoord door de onderlinge kassen en door de controlediensten.

Doch in sommige gevallen heeft de toepassing van de twee hierboven vermelde artikelen tot gevolg, dat bijdragen worden ingevorderd van rechthebbenden, die geenszins de toeslagen zullen ontvangen, waarop zij nochtans recht zouden hebben voor het tijdperk waarvoor de bijdragen worden geëist.

Het schijnt billijk te beschikken dat, ten belope van het bedrag der bijdragen, de verjaring niet geldt voor de kindertoeslagen die betrekking hebben op het tijdperk waarvoor bijdragen worden geëist die niet verjaard zijn.

Zulks is het doel van de door ons voorgestelde toevoeging aan artikel 272 van het Koninklijk besluit.

Dit voorstel neemt ons voorstel n° 679 over van de zitting 1952-1953.

PROPOSITION DE LOI

Article unique.

L'article 272 de l'arrêté royal du 22 décembre 1938 concernant les allocations familiales pour les employeurs et les travailleurs non-salariés est complété par l'alinéa suivant :

« Toutefois, lorsque des cotisations sont réclamées à l'assujetti et ne sont pas prescrites, le droit aux allocations revit pour la période pour laquelle les cotisations sont réclamées, et à concurrence du montant des dites cotisations seulement. »

WETSVOORSTEL

Enig artikel.

Artikel 272 van het Koninklijk besluit van 22 December 1938 betreffende de kindertoeslagen voor werkgevers en niet-loontrekkende arbeiders wordt aangevuld met het volgende lid :

« Evenwel, wanneer de bijdragen van de rechthabende worden gevorderd en niet verjaard zijn, ontstaat opnieuw het recht op de toeslagen, voor het tijdperk waarvoor de bijdragen worden gevorderd en alleen tot beloop van het bedrag van bedoelde bijdragen. »

E. CHARPENTIER,
F. BERTRAND,
P. EECKMAN,
A. DE CLERCK,
Ch. GENDEBIEN,
P. VANDEN BOEYNANTS.
